

**ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU SKUPU
I KONTRAKTACJI**

z dnia 10 listopada 1951 r.

w sprawie sposobu ważenia zwierząt rzeźnych na miejscach obrotu oraz mięsa w obrocie hurtowym.

Na podstawie art. 4 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 10 lutego 1949 r. o obrocie zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju oraz o ich przetwórstwie (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 135) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ważenia zwierząt rzeźnych w miejscach obrotu oraz mięsa w obrocie hurtowym dokonują wagowi wyznaczeni przez uprawnione do tego przedsiębiorstwa, czynne w obrocie zwierzętami rzeźnymi i mięsem. Przedsiębiorstwa te wyznaczają na wagowych własnych pracowników bądź zaangażują osoby z zewnątrz własnych pracowników.

2. Uprawnień wymienionych w ust. 1 udziela Minister Handlu Wewnętrznego.

3. Kandydat na wagowego powinien wykazać dostateczną umiejętność ważenia oraz znajomość niezbędnych przepisów o miarach i narzędziach mierniczych, potwierdzoną przez właściwy urząd miar.

4. Wagowi składają przed prezydium właściwej powiatowej (miejskiej) rady narodowej przyrzeczenie następującej treści:

„Przyrzekam na powierzonym mi stanowisku wagowego obowiązki swe sprawować sumiennie, uczciwie, dokładnie i bezstronnie i w ten sposób godnie sprostać pokładanemu we mnie zaufaniu społecznemu“.

§ 2. Ważenie powinno być dokonywane na wagach zalegalizowanych zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 3. Dostarczanie towaru do wagi powinno odbywać się stosownie do przepisów regulaminu obowiązującego w miejscach obrotu bądź też zgodnie z umową stron biorących udział w obrocie.

§ 4. 1. We wszystkich fazach obrotu zwierzęta powinny być zasadniczo ważone pojedynczo.

2. W obrocie dokonywanym poza miejscem skupu łączne ważenie zwierząt tego samego rodzaju jest dozwolone jedynie w przypadku, gdy należą one do jednej klasy, nabywane są przez jednego odbiorcę i sprzedawane przez jednego sprzedawcę za zgodą obu stron (sprzedawcy i odbiorcy).

§ 5. W obrocie hurtowym mięso każdego rodzaju i klasy należy ważyć oddzielnie.

§ 6. Stronom przysługuje prawo sprawdzenia wytarowania oraz wagi i wyników zważenia towaru.

§ 7. Reklamacje z powodu niewłaściwego zważenia powinny być natychmiast po zważeniu towaru kierowane do zarządzającego miejscem obrotu, który obowiązany jest przeprowadzić niezwłocznie ponowne ważenie. Przed ponownym zważeniem towar nie może być wpisany do listy wagowej.

§ 8. 1. Zainteresowani w obrocie kwestionujący rzetelność wagi i odważników mogą wystąpić do właściwego urzędu miar z wnioskiem o dokonanie ekspertyzy.

2. Na zabezpieczenie pokrycia kosztów ekspertyzy wnioskodawca powinien złożyć zaliczkę w wysokości określonej przez urząd miar.

3. O ile ekspertyza wykaże, że waga i odważniki są rzetelne, koszty ponosi strona, która zażądała ekspertyzy, w przeciwnym zaś razie — posiadacz narzędzi mierniczych.

4. Przepis ust. 3 nie narusza w niczym odpowiedzialności, jaką ponosi posiadacz nierzetelnej wagi i odważników, stosownie do dekretu z dnia 19 kwietnia 1951 r. o organach administracji miar oraz o miarach i narzędziach mierniczych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 195).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 2 tygodni od dnia ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. S. Ochab

Prezes Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji
w z. S. Lindberg